




МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА
СЛУЖБА „ВОЕННО РАЗУЗНАВАНЕ“

София - 1618, ул. „Ген. Стефан Тошев“ №86



ГОДИШЕН ДОКЛАД
ЗА ДЕЙНОСТТА
НА СЛУЖБА „ВОЕННО РАЗУЗНАВАНЕ“
ПРЕЗ 2023 г.

СОФИЯ
март 2024



Докладът за дейността на Служба „Военно разузнаване“ през 2023 г. е изготвен и предоставен за публикуване на страницата на Министерския съвет на основание чл. 22, ал. 5 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност.

В документа са посочени основните цели и акцентите в дейността на Службата, постигнатите резултати през изминалата година и приоритетните направления, към които ще бъдат насочени основните ѝ усилия през 2024 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

I. Увод	4
II. Глобална и регионална среда на сигурност.....	5
III. Добиваща дейност	14
IV. Информационно-аналитична дейност	16
V. Международно сътрудничество	18
1. Военнодипломатическа дейност	18
2. Сътрудничество с НАТО и ЕС.....	20
3. Сътрудничество с партньорски служби.....	20
VI. Осигуряване на дейността	21
VII. Приоритети в дейността през 2024 г.	25

I. Увод

Дейността на Служба „Военно разузнаване“ (СВР, Службата) е организирана съгласно Закона за военното разузнаване (ЗВР), Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност (ЗУФСЗНС), Закона за отбраната и въоръжените сили на Р България (ЗОВС), Правилника за устройството и дейността на Служба „Военно разузнаване“ (ПУДСВР), Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) и актовете на министъра на отбраната, началника на отбраната и на директора на Службата.

Върху дейността на Службата се упражнява парламентарен, административен, финансов и съдебен контрол от предвидените в Конституцията и законите органи.

Службата: организира и води стратегическо разузнаване с използване на човешки ресурси и технически средства; обработва информацията, предоставена от разузнавателните структури в Българската армия (БА), НАТО и ЕС и от други партньорски служби; осъществява информационно осигуряване на дейностите на държавните институции в областта на сигурността и отбраната на страната; планира, управлява и контролира разузнавателния процес във въоръжените сили (ВС); участва в организацията и осъществяването на военнодипломатическата дейност на Министерството на отбраната (МО); организира и осъществява кадровата политика, подбора и комплектуването с личен състав на структурите, обучението, квалификацията и преквалификацията и провежда специализираната и бойната подготовка на служителите си; гарантира вътрешната сигурност и контраразузнавателното обезпечаване на оперативно-разузнавателната дейност; осъществява самостоятелно ресурсно осигуряване.

В съответствие с мисията, функциите и задачите на СВР по Закона за военното разузнаване и Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност основните й усилия през 2023 г. бяха насочени към: добиването и анализа на стратегическа разузнавателна информация, съобразена с националните и съюзните приоритети; осъществяването на непрекъснато наблюдение, ранно откриване и предупреждение за рисковете и заплахите за националната сигурност и колективната отбрана; предоставянето на разузнавателна информация за нуждите на планирането във ВС и за развитието на оперативни способ-

ности; осигуряването на разузнавателна информация в интерес на сигурността на български военни контингенти и отделни военнослужещи, участващи в операции и мисии на ООН, НАТО и ЕС извън територията на страната; планирането и координирането на разузнаването във ВС; развитието на информационно и оперативно сътрудничество с разузнавателните структури на НАТО и ЕС, с разузнавателните органи на държавите членки и с партньорските служби; осъществяването на непосредствено ръководство на Службата на военния аташе към задграничните представителства на Р България; управление на процесите по организационното изграждане и осъществяване на кадровата политика; ефективно и законосъобразно управление на дейността и ресурсите.

II. Глобална и регионална среда на сигурност

През 2023 г. **глобалната средата на сигурност** се характеризираше с високоинтензивни кризисни процеси, задълбочаване на противопоставянето между глобални сили и на съперничеството между регионални субекти. **Продължава тенденция към промяна на световния ред**, незачитане на международното право и предпочитание към налагане на военната сила като механизъм за постигане на политически цели. Тези дестабилизиращи фактори възникнаха главно вследствие на действията на **Русия**, както и на други авторитарни държави. В резултат от стремежа на Москва да търси алтернатива за сътрудничество след наложената ѝ от Запада изолация (във връзка с инвазията в Украйна), се формират нови надрегионални политико-икономически блокове, а в бъдеще вероятно ще се сформират и свързани с политиката за сигурност и отбраната общности. Целта на Кремъл да възстанови влиянието си в постсъветското пространство и употребата на военна сила за неговото постигане повишиха значително нивото на конвенционалните и асиметрични заплахи в средата на сигурност и създават дългосрочни предпоставки за милитаризиране на международните отношения.

В регионален аспект войната на Русия срещу Украйна се характеризираше с две основни тенденции на развитие - увеличаване на териториалните претенции на Кремъл и стремежа му към постепенно ескалиране на въоръжения конфликт. Усилията на Киев да реализира ефективна контраофанзива бяха неуспешни. Формираха се предпоставки за позиционни бойни действия и евентуално бъдещо „замразяване“ на конфликта. Шансовете за постигане на дълготраен мир чрез дипломатия намаляваха. В опитите си да установи контрол над украинската държава на всяка цена Москва комбинира военните механизми с асиметрични методи за въздействие (ядрени заплахи, информационно-психологически и прав-

ни операции, продоволствен и енергиен шантаж) както върху Киев, така и срещу Запада, като същевременно търси подкрепата на държави от азиатско-тихоокеанския регион, Близкия Изток, Африка и Южна Америка. Ескалиращата ѝ ядрена реторика, заедно с операциите ѝ по дискредитиране на режима за контрол на въоръженията увеличават рисковете от ядрен конфликт и/или техногенна катастрофа с ядрени мощности. Продоволствената манипулация и енергийният шантаж на руското държавно ръководство изкуствено генерират проблеми и напрежение от обществено-политически и финансово-икономически характер в държави от Европа, Азия и Африка, като липсват ясни механизми за тяхното разрешаване.

Въоръжената агресия срещу Украйна се превърна във война на изтощение, с дългосрочни последици за региона и международния ред. В стремежа си да установи контрол върху държави от постсъветското пространство Кремъл нарушава пряко и косвено суверенитета и териториалната цялост на редица страни, в т.ч. поддържа квазидържавни обединения в тях в качеството им на инструмент за намеса и/или геополитически натиск.

В регионален контекст високоинтензивните военни действия значително повишават опасността от погрешни преценки на обстановката, **инциденти** между руски и сили/средства/платформи на държави от региона и произтичащ вследствие на това риск от ескалация.

Русия преднамерено ограничаваше свободата на корабоплаването и въздушния трафик в/над **Черно море**. Под претекст провеждане на военни учения обявяваше за продължителен период от време опасни зони, обхващащи и изключителната икономическа зона на страни от черноморския регион, в т.ч. Р България. Съхранява се минната опасност в акваторията.

Военнополитическата обстановка в **Украйна** е динамична и изключително напрегната. Държавното ръководство полага интензивни усилия за отразяване на агресията на Русия, гарантиране на стабилността на системата за управление, понижаване ефекта на икономическите и енергийните проблеми и ограничаване на руското влияние. Президентът Володимир Зеленски запази водещата си роля в политическите процеси. Възникнаха противоречия между държавното и военното ръководство. Същевременно са налице индикации за изостряне на демографските проблеми, за нарастване на жертвите сред военнослужещите и населението, както и за задълбочаване на социално-икономическите трудности. В контекста на мащабните предизвикателства пред Киев главните му външнополитически приоритети бяха ускорено приемане на страната в ЕС и запазване на западната подкрепа за отхвърляне на руската инвазия и за функционирането на държавата.

В **Молдова** прозападното правителство запази контрола си върху политическите процеси. Основно влияние върху средата на сигурност продължиха да оказват войната в Украйна и произтичащата опасност от достигането ѝ до границите на страната. Успоредно предвид поляризацията в обществено-политически план по насоките на външната политика на Кишинев, противопоставянето между управляващите и проруските партии се задълбочаваше, като централната власт наложи и непопулярни законодателни и юридически мерки срещу определени политически формации. В този контекст липсваше напредък по реинтеграцията на т. нар. Приднестровска молдовска република, а контактите между новата антизападна власт в Автономното териториално образувание Гагаузия (в лицето на башкана Евгения Гуцул) и държавното ръководство на Молдова драстично се ограничиха. С цел еманципиране от руското влияние Кишинев предприе решителни ходове за излизане от доминирани от Русия международни организации. В резултат на това напрежението между Кишинев и Москва значително се повиши.

В **Беларус** режимът на Александър Лукашенко съхрани властовите си позиции. Налаганите репресивни мерки възпрепятстваха възникването на ефективна вътрешна опозиция. Беларуската икономика продължи да понася съществени загуби поради налаганите от Запада санкции. Като ответна реакция Минск задълбочи дипломатическите и търговско-икономическите си връзки с азиатски и африкански държави.

В контекста на конфликта в Украйна зависимостта на Беларус от Русия продължи да нараства. Минск подкрепяше руската агресия в политически и военен аспект, в т.ч. чрез предоставянето на Москва на беларуска територия на военна инфраструктура и оборудване. Анонсирани бяха и планове за разполагане в страната на руско оперативно-тактическо ядрено оръжие. Опасността от нова инвазия на Русия в Украйна през границата ѝ с Беларус остана.

Значително влияние върху динамиката в **Южен Кавказ** оказаха отношенията между **Армения и Азербайджан**. Напрежението между Ереван и Баку се запази вследствие на активните въоръжени действия на **Азербайджан** по възстановяване на суверенитета над територията му и разпускането на т.нар. Нагорнокарабахска република (НКР). Допълнително демонстративният демарш на Армения по ограничаване на участието ѝ в политически и отбранителни организации под егидата на Русия и преориентиране към сътрудничество със САЩ и ЕС оказаха негативно въздействие върху политическите процеси в региона. Продължаващите противоречия между управляващи и опозиция в **Грузия** по отношение на националните политики и на предприетите реформи в интерес на евроатлантическата интеграция на Тбилиси се запазиха и през 2023 г. Същевременно подготовката на

непризнатите републики Абхазия и Южна Осетия за присъединяване към Русия възпрепятства амбицията на Тбилиси за членство в ЕС и НАТО.

Независимо от сериозните усилия и ангажимента на международната общност напрежението в **Западните Балкани** остава високо. Не изключваме опити за постигане на външнополитически цели с използване на военна сила и/или прекрояване на границите във формално съответствие с международното право. Индикатор за това е нарастващият военен потенциал на определени държави. Основни дестабилизиращи фактори остават липсата на напредък в диалога и отношенията между Сърбия и Косово и деструктивните сепаратистки действия на босненските сърби. Инициативите на международния фактор, съчетаващи стимули и натиск успяват да съхранят относителната стабилност, въпреки някои спорадични инциденти, като същевременно основната част от предпоставките за напрежение се запазват. Независимо от декларирането на европейската интеграция като основен приоритет от всички държави в региона напредък в процеса отбеляза единствено **Албания**, която обаче не беше на висотата на международните стандарти за защита правата на българското малцинство, включително създавайки условия за посегателства от трети държави. Управляващите в **Р Северна Македония** не успяха да наложат необходимите конституционни промени, а предвид предстоящите парламентарни и президентски избори антибългарската реторика се изостри. В **Сърбия** главен проблем остава нежеланието за съгласуване на външната политика с тази на ЕС и поддържането на приятелски отношения с Русия и Китай. Същевременно по отношение **Косово** и Белград, и Прищина не работят достатъчно конструктивно за урегулиране на отношенията помежду си и за подписване на правнообвързващо споразумение, както и за пълно прилагане на постигнатите до сега договорености. Основни причини за запазване на конфликтния потенциал са опитите на Белград да съхрани влиянието си върху сръбското население в Косово, а също и действията на Прищина за налагане на контрол върху цялата косовска територия. В **Босна и Херцеговина** трите държавотворни народа имат различни виждания за бъдещето на общата държава, като босненските сърби сравнително успешно се противопоставят на прилагането на необходимите реформи с цел ускоряване на европейската и евро-атлантическата интеграция и активно саботират дейността на върховния представител на международната общност. Въпреки успехите в преодоляването на политическата криза с излъчването на ново правителство, реформите в **Черна гора** все още не са на необходимото ниво, а политическото пространство е силно фрагментирано.

Отношенията между България и **Гърция** отбелязаха допълнително надграждане в почти всички сфери и продължи укрепването на икономическите връзки

между южна България и северна Гърция. Същевременно няма напредък по модернизацията и електрификацията на железопътната линия Солун - Промахон - Кулата, както и по реализацията на железопътния проект „Солун - Кавала - Александруполис - Бургас - Варна - Русе“, въпреки че се ползва с подкрепата на САЩ и ЕС.

Липсва съществено развитие и в изпълнението на трансграничните инфраструктурни проекти между България и **Румъния**, въпреки подписаната Декларация за стратегическо партньорство.

Процесите в **Турция** бяха доминирани от подготовката, провеждането и отражението върху общественно-политическия живот на президентските и парламентарни избори. Във външен план Анкара продължи дипломатическите си инициативи и посредническата дейност в посока търсене на мирни решения за войната в Украйна и за конфликта между Държавата Израел и радикалното палестинско движение „Хамас“. Победата на изборите и медиаторската активност допринесоха както за укрепване на позициите на президента Реджеп Ердоган и неговата Партия на справедливостта и развитието във вътрешен план, така и за повишаване на международния имидж на Турция.

Основно предизвикателство пред турските управляващи беше овладяването на негативните икономически тенденции – нарастваща инфлация, обезценена национална валута и спад на жизнения стандарт на населението. С цел преодоляването им новият икономически екип започна възстановяване на класическите пазарни методи и прилагане на стриктна парична политика (повишаване на основния лихвен процент). Допълнителни външни трудности за националното стопанство представляваха увеличените цени на горивата и непредпазливите действия на международните финансови институции. Въпреки това турската икономика реализира положителен ръст, прилаганите мерки със социална насоченост тушират общественото недоволство, а чуждестранните инвеститори одобряват пазарните политики на страната.

През 2023 г. турската държава продължи ефективно да възпрепятства нарастването на мигрантския натиск към българските граници. Продължава да полага активни усилия за неутрализирането на конкретни асиметрични рискове и заплахи за сигурността на европейски държави. Предприе съществени действия за гарантирането на енергийните доставки за българската държава в краткосрочен и средносрочен план.

В **Близкия изток** обстановката по сигурността допълнително се влоши. Основен фактор за това беше конфликтът в **Ивицата Газа**, който се динамизира и разви след операцията на „Хамас“ срещу Държавата Израел от 07.10.2023 г. Ясно се очерта решимостта на Тел Авив за трайно разрешаване на кризата в ин-

терес на израелската държава. Ключова ще бъде ролята на **Египет** по отношение на евентуално приемане на палестински бежанци, които обаче на по-късен етап биха могли да се насочат към Европа. Средата на сигурност на **Западния бряг** запази нестабилния си характер. Негативните настроения към Държавата Израел предизвикаха повишаване нивата на недоволство сред населението в **Йордания**, което доведе до спорадични масови демонстрации. Въръжената конфронтация между шиитското движение „Хизбуллах“ и Държавата Израел задълбочи политическата криза в **Ливан**. Обстановката в **Сирия** се влоши в резултат на нарастването на атаките на проирански милиции срещу обекти на водената от САЩ Международна коалиция за борба с т. нар. ИД. Неуспехът на правителството в **Ирак** за предотвратяване на нападенията от иракски шиитски милиции срещу американски бази демонстрираше нарастващото влияние на Техеран върху процесите в страната. Независимо от опитите на изпълнителната власт да балансира отношенията си със САЩ и Иран остават рисковете от допълнително влошаване на средата на сигурност и на икономическата ситуация и от задълбочаване на политическата криза. Същевременно стремежът на водещите сунитски и кюрдски партии за по-добро позициониране в управлението създаде напрежение сред доминиращите парламента проирански формации, което допринесе и за фрагментиране на федералната власт. Усилията на „Ансар Аллах“ в **Йемен** да наложи блокада на корабоплаването към Държавата Израел чрез атаки по търговски кораби в геостратегическия проток Баб ел Мандеб в Червено море създаде криза в глобален мащаб. Мотиви за действията на движението са както поддръжката за палестинските радикални организации в Ивицата Газа, така и стремежът на „Ансар Аллах“ да използва международния фокус за благоприятно свое позициониране при евентуално разрешаване на йеменския конфликт. Приоритет за **Иран** във външнополитически аспект остава утвърждаването му като водещ регионален фактор. Основни средства за постигането на тази цел са развитието на ядрената и ракетноядрената програма, а също подкрепата за шиитски и радикални въръжени групировки в Близкия изток. Във вътрешнополитически аспект се запазиха основните предизвикателства пред стабилността на политическата система, които произтичат от изострянето на икономическите проблеми и нарастването на общественото недоверие към управляващите. Ключово значение за диверсифицирането на международните контакти беше поддържането на стратегически отношения с Русия и Китай, включително и за придобиването на членство в международни организации, като Шанхайската организация за сътрудничество и БРИКС.

Влошаването на средата на сигурност и перспективите за разширяване

на регионалния конфликт в Близкия изток определено са в интерес на Руската федерация, най-малкото поради пренасочване на ресурси, военнотехническа помощ и внимание от войната в Украйна към Близкия изток.

За държавите в **Северна Африка** определящи за развитието на процесите в региона бяха нарастването на икономическата и политическата нестабилност, както и задълбочаващите се демографски проблеми, произтичащи главно от влошената хуманитарна ситуация и продоволствена несигурност. Тези условия благоприятстваха формирането на нови и изострянето на съществуващи конфликтни и кризисни процеси основно в Либия, Мали, Судан, Буркина Фасо, Нигер и Етиопия.

Водещ дестабилизиращ фактор в **Афганистан** и **Пакистан** беше високата активност на радикални и терористични групировки, което периодично влошаваше средата на сигурност в отделни райони на страните. Политическата обстановка в Пакистан се характеризираше от подготовката за предстоящия парламентарен вот, а Движението „Талибан“ продължи да налага крайни религиозни норми в обществения живот, което възпрепятстваше усилията му за постигане на легитимност в международен план. Инцидентите по сигурността по границите с Пакистан, Иран, Узбекистан и Таджикистан не бяха мащабни, но запазиха висок интензитет.

Отношенията между държавите от **Централна Азия** се характеризираха с процеси на сближаване и градивно развитие. Тази тенденция се дължеше на усилията им за преодоляване на глобалните икономически предизвикателства, генерирани от войната на Русия срещу Украйна и свързаните с нея геополитическа нестабилност, рецесия в руската икономика, както и високите нива на местна безработица и ниската продуктивност на стопанствата им. Държавите предприеха нови ходове за еманципиране от Русия, диверсифициране на икономиките, привличане на чуждестранни инвестиции, нарастване на участието им в международната търговия с енергоресурси и изграждането/развитието на алтернативни международни транспортни и логистични коридори. След изборите за Долна камара на парламента на **Казахстан**, президентът Касим Жомарт Токаев запази контрола си върху държавните институции. Проведените предсрочни президентски избори в **Узбекистан** и състоялата се конституционна реформа консолидираха властта на държавния глава Шавкат Мирзияев. Поради неразрешени териториални спорове отношенията между **Киргизстан** и **Таджикистан** бяха обтегнати и с ниска степен на взаимно доверие. Авторитарният режим в **Туркменистан** запази статуквото и стила на управление, без наличието на сериозна опозиция и свободни медии. В международен план отстояваше неутралната си позиция и се въздържаха от участие в регионални и международни организации.

Политиката на държавното ръководство на **Китай** през 2023 г. беше фокусирана върху запазване на социално-икономическата стабилност, съхраняване на темповете на икономическо възстановяване на страната след приключване на пандемията от COVID-19 и разширяване и затвърждаване на ролята и влиянието ѝ в глобален мащаб. Главното предизвикателство във вътрешен план беше справянето с последствията от пандемията, като след отпадането на строгите противоепидемични мерки, усилията бяха насочени към снижаване на степента на недоволство на населението, поддържане на реда и ускоряване на икономическото възстановяване, съчетано с постепенно разширяване на китайското участие в глобалните снабдителни вериги. За повишаване на сигурността на страната бяха приети редица закони и нормативни разпоредби, а във висшите политически и военни кръгове бяха извършени персонални промени. Успоредно се наблюдаваха целенасочени действия за затвърждаване на ролята на Китайската комунистическа партия на всички нива на държавното управление. Във външнополитически аспект стремежите на азиатската държава за промяна на установения международен ред се запазиха, като беше достигнато безпрецедентно ниво на противопоставяне със САЩ и Запада. Същевременно Китай активизира действията си за разширяване и задълбочаване на сътрудничеството с Русия и с развиващите се страни на двустранна основа и в многонационални формати (БРИКС, ШОС, Китай - Съвет за сътрудничество на страните от Персийския залив, Китай - Африка и др.). В този аспект може да се разглежда и навлизането в нова фаза на инициативата на президента Си Дзинпин „Пояс и Път“.

През 2023 г. средата на сигурност на **Корейския полуостров** за пореден път остана силно повлияна от **КНДР** и стремежите на Ким Чен Ун страната му да получи официален статут на ядрена сила и да намали последствията от санкционния натиск. Пхенян провеждаше целенасочена политика, насочена към сближаване най-вече с Русия, но също и с Китай, като в резултат сътрудничество между Пхенян и Москва значително нарасна, особено във военната сфера. Запази се твърдата обструктивна позиция на севернокорейското държавно ръководство относно подновяване на преговорите със **Сеул** срещу получаване на икономически стимули. Остана непроменена и агресивната реторика на Ким Чен Ун срещу САЩ и Република Корея.

Миграционните потоци към Европа, вкл. през територията на България, се запазиха като траен проблем с негативно въздействие върху средата на сигурност. Ежегодно наблюдаваме нарастване на миграционния натиск към Европа по балканските и средиземноморски маршрути. Увеличава се и броят на трафикантските мрежи, голяма част от които е изградена от мигранти, успешно

преминали в държавите по съответните маршрути. С оглед на продължаващата нестабилност в Близкия Изток и сезонните флукуации в интензитета на миграционните потоци **най-вероятно още през април-май 2024 г. миграционният натиск по южните ни граници ще започне отново да се повишава.** Ще се разширят и възможностите за **експлоатирането на миграционните процеси в насочени срещу ЕС хибридни операции.** Следва да се отчита, че бежанските потоци са **основно прикритие за инфилтрирането на членове и последователи на терористични групировки и изграждането на спящи клетки.** В тази връзка се запазва **ВИСОК рискът от проникването на радикализирани и терористични елементи в Европа.**

Конфликтът в Ивицата Газа допълнително задълбочи **етнико-религиозната конфронтация и процесите на религиозна и идеологическа радикализация** в глобален мащаб. В този контекст **се повишава степента на заплахата**, произтичаща както от религиозно мотивирана агресия, така и проявите на крайнодесен екстремизъм. Свидетелство за това са зачестилите в края на 2023 г. и началото на 2024 г. актове на насилие в редица европейски държави и в САЩ срещу представители на местното население и срещу мигранти от Близкия изток и Африка. На този фон отново беше реализирана (16.10.2023 г.) високопрофилна терористична атака в Брюксел с използването на автоматично оръжие. Анализът на нападението показва, че **глобалните терористични мрежи на т.нар. Ислямска държава и „Ал Кайда“ запазват способностите си за външни операции, а държавите от евро-атлантическото пространство са тяхна приоритетна цел.**

Държавни и недържавни субекти, в т.ч. екстремистки и терористични организации, умело експлоатират развитието на иновативните и революционни технологии и глобалната интернет свързаност за разпространение на своята пропаганда, реализирането на информационни и хибридни операции, планирането, координирането и осъществяването на атаки. С оглед на технологичния прогрес и постоянно нарастващата роля на дигиталните услуги в общественно-политическия живот се очертава трайна тенденция към нарастване на **рисковете за киберсигурността.** В контекста на руската инвазия в Украйна държави от ЕС, вкл. България, бяха подложени на многократни и продължителни офанзивни кибероперации. Използването на кибератаки срещу обекти от критичната инфраструктура в съчетание с други хибридни прийоми и враждебни действия като организиране на мащабни информационни и дезинформационни кампании и опити за провокиране на социално недоволство и миграционни процеси, диверсии и саботажи ще продължи и през 2024 г. Това поставя на сериозно изпитание националните и колективни механизми за вземане на решения и противодействие на потенциалната агресия.

През 2023 г. основните тенденции в глобалната **енергийна сигурност** бяха резултат от повишената геополитическа динамика и от развитието на съществуващи и нови кризи и конфликти. Продължиха и се засилиха структурните изменения в енергийния сектор в условията на прекъсване на установените дългогодишни търговски отношения между Русия и европейски клиенти. Руската федерация положи значителни усилия за усвояване на нови търговски модели и преориентиране на енергийния износ към нови пазари, но в условията на санкции беше отбелязан минимален напредък. Въпреки това се очертаха ясно нови тенденции, сред които бъдещата приоритетна роля на сектора на втечнения природен газ (ВПГ). В Европа продължи ускореното изграждане на междусистемни връзки и инфраструктура за прием на ВПГ. Военно-политическите процеси се отразяваха пряко върху цените на енергоресурсите, което намери израз в резки покачвания и спадове на котировките на световните борси през цялата година. Европейските държави (в т. ч. България) навлязоха в зимния сезон със запълнени газови хранилища и с осигурени алтернативи за внос на енергийни суровини, което позволи известно нормализиране на политиките по теми на енергийната сигурност.

Висок остава рискът от политически и икономически действия на Русия за препятстване на важни енергийни проекти в Европа, Близкия изток, Каспийския, Средиземноморския регион и Северна Африка. Ще продължат опитите за износ на руски суровини към европейските пазари в заобикаляне на наложените санкции, като тези действия почти сигурно ще са съпътствани с поддържане на мрежи за влияние в националните енергийни сектори и активна пропаганда по всички канали, за предизвикване на социално, икономическо и политическо напрежение.

III. Добиваща дейност

Добиващата дейност се осъществяваше в съответствие с информационните задачи за 2023 г., допълнително постъпилите искания за разузнавателна информация и декларираните ангажименти в рамките на разузнавателните общности на НАТО и ЕС чрез изградените за целта способности самостоятелно или съвместно със структури на НАТО, ЕС и партньорски служби.

Усилията бяха насочени към устойчиво и ефективно управление на разузнавателните способности в съответствие с особеностите и измененията на средата на сигурност, в резултат на продължаващата война в Украйна, въоръженият конфликт между Държавата Израел и палестинската групировка „Хамас“, както и в зоните на разузнавателна отговорност и интерес чрез: определянето и промяната на приоритетите в тях и формулиране на информационните задачи; оптимизиране

нето, създаването на нови, ротацията и/или прегрупирането на действащи органи за разузнаване с цел добив на актуална и изпреварваща информация, а така също и за осигуряване на разузнавателна поддръжка на операции и мисии на НАТО и ЕС с участието на български военни контингенти; противодействието на асиметричните, хибридните и други транснационални рискове и заплахи за националната сигурност и колективната отбрана; надеждното ръководство и целевото разширяване на източниците в регионите от интерес за националната и колективната сигурност; поддържането в непрекъснат режим на работа и надграждането на системата за електронно разузнаване; усъвършенстването на способностите за разузнаване чрез изображения и разузнаване от открити източници; оптимизирането и надграждането на сътрудничеството с партньорски служби и сродни служби в Р България в рамките на съвместни специални операции; развитието на способностите в областта на киберразузнаването.

Службата продължава ефективно да изпълнява отговорностите на попечител на редакцията на съюзната доктрина по електронно разузнаване (ЕР), което се оценява много високо в контекста на трансформацията на Алианса.

Като водеща междуведомствена структура на национално ниво по линия на електронната война (ЕВ), СВР управлява процеса по редакция на националната Доктрина за електронна война.

По линия на взаимодействието с партньорски служби беше обменяна информация в съответствие с двустранните споразумения при спазване на изискванията на националната регламентираща уредба за защита на класифицираната информация.

През годината продължи развитието на способности за водене на ЕР.

България беше домакин (06 - 07.06.2023 г.) на 82-рото пленарно заседание на Консултативния комитет на НАТО по електронно разузнаване (NACSI). Мероприятието беше организирано от Службата в качеството на национален орган по ЕР. Участие взеха общо 57 представители от структури за ЕР на НАТО, от страни - членки на Алианса, и една държава - асоциирана членка на NACSI. По време на заседанието бяха набелязани стратегически приоритети, които да подобрят използването на предоставяните от нациите разузнавателни продукти от ЕР за подобряване на информационното осигуряване и повишаване нивото на ситуационна осведоменост на НАТО. Безупречната организация на домакинството на пленарното заседание и демонстрираните способности по отношение на прилагане на изискванията за сигурност допринесоха за издигане авторитета и международния имидж на България като цяло, и в частност - на Службата в качеството на национален отговорен орган по ЕР. Ръководството на NACSI изрази удовлетвореност от постигнатото и

изказа благодарност за ефективното изпълнение на поетия от страната ангажи-мент на попечител (custodian) при редакция на доктрината. СВР участва активно при надграждане на съюзните способности за обобщаване на доброволния национален принос по линия на ЕР.

По изграждането на способности в обхвата на Космическата ситуационна осведоменост (SSA, Space Situational Awareness) като част от ЦС „Комическо базирано наблюдение на земната повърхност и космическа ситуационна осведоменост“, представител на СВР участва в проведените през годината заседания на работна група „SSA“ към Експертната група на ЕС за космическата програма (EU Space Programme Expert Group) и тази по SSA в рамките на Европейската агенция по отбрана. В мероприятията бяха обсъждани въпроси по космическо наблюдение и проследяване, влияние на космическата среда върху атмосферните условия на Земята и близки до земята обекти.

През миналата година завърши разработването на научен проект по реализиране на „Софтуерен пакет за автоматично идентифициране и регистриране на изменения в изображения от космически базирани системи“.

IV. Информационно-аналитична дейност

През 2023 г. Службата изготвяше и разпространяваше разузнавателни информационни продукти, необходими за формиране на държавната политика в областта на националната и колективната сигурност. Осъществяваше своевременно и надеждно информационно осигуряване на дейността на държавното и военното ръководство при планирането и вземането на важни за страната и развитието на ВС решения. Изготвяни бяха разузнавателни информации в интерес на сигурността на българските военни контингенти, участващи в операции и мисии извън територията на страната. С особено внимание беше следено, анализирано и прогнозирано развитието на войната на Русия срещу Украйна с приоритет идентифицирането на заплахи за съюзната, регионалната и националната сигурност. По Южен Кавказ, Близкия изток, Северна и Централна Африка приоритет беше изготвянето на информационни документи, които отговарят на националните и съюзните потребности. По отношение на Централна и Източна Азия усилията бяха насочени върху отразяването на вътрешно- и външнополитическата ситуация и процесите, както в централноазиатските държави, така и в Китай, КНДР и Р Корея.

Акценти в дейността бяха оценяването на текущото положение и перспективите за развитие на военнополитическата, икономическата и хуманитарната обстановка в черноморския регион и Западните Балкани.

Информационната дейност в сферата на енергийната сигурност през 2023 г. беше насочена към изясняване на действията на Москва по заобикаляне на наложените санкции, както и към проследяване на плановете за пренасочване на енергийния ѝ износ към нови партньори в Азия и Южна Америка. С особено внимание беше следен проекта за изграждане на газоразпределителен център на турска територия, в партньорство между Анкара и Москва, предвид потенциала за последващ прикрит износ на руски газ към Европа. В следствие на очертаните нови дългосрочни тенденции бяха положени усилия за анализиране на енергийния потенциал на Черноморския регион, Каспийския регион, Източното Средиземно море, Близкия изток и Северна Африка, от където в близко- и средносрочен план ще се търсят допълнителни количества енергийни суровини. Анализирано беше влиянието на конфликта в Близкия изток върху важни регионални енергийни проекти, вкл. върху плановете за изграждане на високоволтови електропроводи между Африка и Азия по дъното на Средиземно море.

Изпълнението на задачите по противодействие на заплахите от хибриден характер беше насочено към адекватно информационно осигуряване на висшите държавно и военно ръководство по въпроси, свързани с анализ на риска, оценка на заплахите, прогнози и препоръки за осъвременяването на мерките за превенция и отговор.

Подпомагането на началника на отбраната при осъществяване на ръководството на разузнаването в Българската армия и подобряване на оперативното взаимодействие и координацията на структурите на СВР с дирекциите от щаба на отбраната се осъществяваше своевременно. В този контекст през месец март 2023 г. под ръководството на заместник - директора на СВР по информационно-аналитичната дейност беше организиран и проведен (31.03) сбор за отчитане на резултатите от разузнаването, информационното осигуряване и разузнавателната поддръжка в БА през 2022 г. По време на сбора беше представен подробен анализ на дейността на разузнавателните структури от БА. Определени бяха основните насоки за организиране и планиране на разузнаването в БА през следващата година и определени способности за подобряване на качеството и ценността на информацията.

Беше организирана и проведена (25.10.2023 г.) работна среща по планиране и организиране на разузнаването, информационното осигуряване и разузнавателната поддръжка в БА през 2024 г. В хода ѝ бяха разгледани и съгласувани „Приоритетните разузнавателни изисквания и задачите на разузнавателните органи“, както и организирането на процеса на планиране. Бяха обсъдени най-често срещаните слабости при изготвянето на разузнавателна информация, бяха дадени насоки за тяхното недопускане и определени основните направления при организирането и планирането на разузнаването на разузнавателните структури от БА

(Съвместното командване на силите, видовете ВС и Съвместното командване за специални операции), проблемните въпроси и трудностите на разузнавателните органи, нуждата от обратна връзка по линия на разузнаването и способите за подобряване и усъвършенстване на разузнавателния процес.

СВР координира и съгласува участието на представители от ВС в планирането и провеждането и на съвместни съюзни учения - политико-военното учения на НАТО по управление на кризи CMX - 23 (Crisis Management Exercise - 2023) и UNIFIED VISION 2023, както и в учението на НАТО с кратък или без срок на оповестяване SNEX 23 по Западните Балкани (Short Notice Exercise), подпомагайки националните ни представители.

Със заповеди на министъра на отбраната бяха утвърдени Доктрина за електронна война и Концепция за развитие на разузнаването и ЕВ във ВС на Р България, като през 2023 г. стартира и процеса по преглед на Доктрината за военното разузнаване. На тази база бяха определени основните приоритети и изисквания при изграждането и развитието на необходимите способности, свързани с организиране и водене на ефективно разузнаване и ЕВ.

V. Международно сътрудничество

1. Военнодипломатическа дейност

През 2023 г. Службите на военния аташе (СлВА) подпомагаха министъра на отбраната при осъществяване на неговите правомощия в областта на отбраната, националната сигурност и международното военно сътрудничество. Водещ беше стремежът към разширяване и задълбочаване на сътрудничеството със стратегическите съюзници на Р България и страните партньори за реализиране на двустранните планове и програми, както и за изпълнение указанията на министъра на отбраната.

Дейността на СлВА се организираше в съответствие с държавната политика в сектора за сигурност и отбрана, външнополитическите приоритети на страната и ангажиментите на Р България към НАТО и ЕС. Главните усилия бяха насочени към развитието на двустранните отношения със страните, в които Министерството на отбраната има акредитирани военни аташета. С непосредственото им участие бяха реализирани редица мероприятия по информационната и техническата подготовка и в интерес на международната дейност на президента на Р България, министъра и заместник-министрите на отбраната, началника и заместник-началниците на отбраната. СлВА съдействаха за посещенията на чуждестранни държавни и военни ръководители в Р България и на длъжностни лица от МО в международни форуми, в рамките на сътрудничеството с НАТО и ЕС.

Военните аташета подпомагаха посланиците в българските дипломатически представителства като съветници по военнополитическите въпроси и участваха активно в осигуряването и поддържането на контингентите на страната ни в операции и мисии извън територията ѝ.

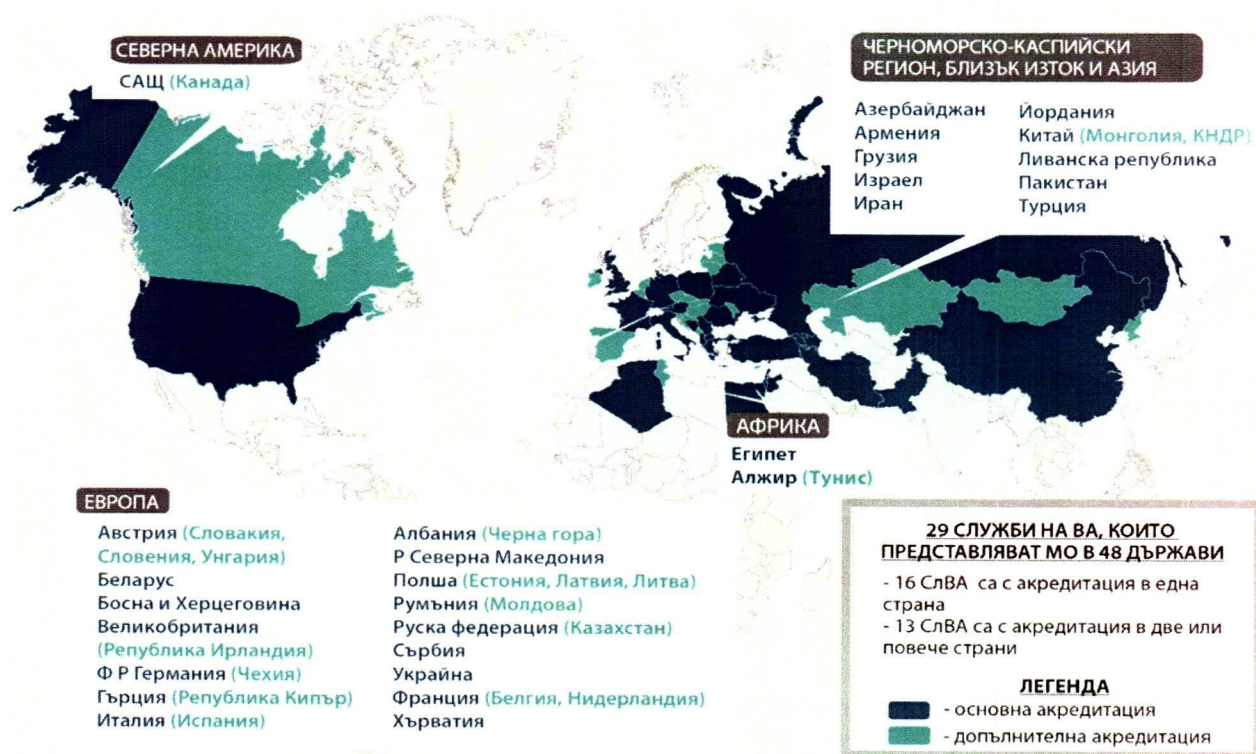
Важно направление в дейността беше подготовката, съгласуването и подписването на различни документи (споразумения, програми, меморандуми, планове и др.) за двустранно военно сътрудничество. С активното съдействие на СлВА бяха координирани международните участия в учения, тренировки и мероприятия от плановете за бойна подготовка на българските ВС, провеждани в България.

Военните аташета оказаха съществен принос за организиране и координиране участието на подразделения и отделни военнослужещи от БА в различни учения, провеждане на бойна подготовка и обмяна на опит в чужбина.

Осъществени бяха редица мероприятия по отбелязване на годишнини и чествания на български военни паметни места и възстановяване и поддържане на войнишките паметници и гробове.

Задачите по военното сътрудничество се изпълняваха в съответствие с установените норми и изисквания.

МО провежда военnodипломатическа дейност чрез **29** представителства на СлВА, акредитирани в **48** държави (диаграма 1).



Диаграма 1. Представителства на СлВА

2. Сътрудничество с НАТО и ЕС

През отчетния период СВР беше организатор и домакин на ежегодната Конференция на консултативния комитет на НАТО по ЕР, като това до голяма степен допринесе за затвърждаване на ролята и ангажимента на страната ни не само сред разузнавателната общност, но и в Алианса като цяло.

Доказателство за това е демонстрираното от страна на съюзниците доверие, изразяващо се в отправените предложения за организиране и провеждане през 2024 г. на поредица от мероприятия по линия на разузнавателната общност на НАТО.

През 2023 г. офицер от СВР беше номиниран и утвърден за заемане на длъжността директор на дирекция „Разузнаване“ във Военния секретариат на Европейския съюз (април 2024 г.), като по този начин **Р България за първи път ще има представител на най-високата ръководна позиция в разузнавателните структури на Съюза.**

На ключови позиции в рамките на НАТО бяха издигнати офицери от Службата.

Национални представители от Службата активно участваха в работата на комитети, бордове и работни групи на НАТО, с което подпомогнаха актуализирането на документи от съгласуваната разузнавателна продукция и съществено допринесоха за дейността по приоритетни проекти за повишаване съществуващите и изграждане на нови колективни разузнавателни способности.

Продължава активното участие на СВР в разработването на всички основни регламентиращи документи на НАТО и ЕС в областта на разузнаването, както и в поддържането на Системата на НАТО за разузнавателно предупреждение (разработена и администрирана от СВР), представляваща основен инструмент за подобряване на ситуационната осведоменост на Алианса.

Службата изпълни поетите задължения за ситуационна осведоменост и информационно осигуряване на разузнавателните структури на НАТО и на ЕС.

Предоставените от СВР информационни материали своевременно и обективно отразяваха текущите процеси и тенденциите по отношение на рисковете и заплахите за съюзната сигурност, в контекста на динамиката на геостратегическата среда. По този начин беше оказана подкрепа в процеса на вземане на решения от ръководните органи на двете международни организации.

3. Сътрудничество с партньорски служби

През 2023 г. оперативно сътрудничество с партньорските служби (ПС) се определяше както от нуждите на ВДВР, така и от динамиката и особеностите на геополитическата обстановка.

Освен задълбочаване на съществуващото сътрудничество, през изминалата година, ръководството на СВР създаде условия и предприе конкретни стъпки за започване на нови партньорски отношения. През разглеждания период продължи провеждането на работни срещи с представители на ПС по действащи съвместни проекти. Същевременно бяха проведени и първоначални срещи, на които бяха разгледани възможностите за започване на нови операции за добив и обмен на разузнавателна информация. Продължен беше процеса за повишаване квалификацията на личния състав на Службата, чрез провеждането на специализирани курсове с участието на представители на ПС.

През изминалата година Службата получи висока оценка от водещи ПС, които определяха съвместното сътрудничество като особено ползотворно.

VI. Осигуряване на дейността

През 2023 г. целта на дейността на осигуряващите органи от СВР беше оптимално осигуряване с ресурси (материални и нематериални продукти, услуги и инфраструктура), необходими за поддържане и развитие на разузнавателните способности на Службата. Това се осъществи в следните направления - програмиране и бюджетиране на ресурсното осигуряване, възлагане на обществени поръчки, логистично осигуряване и поддръжка.

Дейностите по програмиране и бюджетиране на ресурсното осигуряване и възлагане на обществени поръчки бяха включени във взаимосвързаните елементи на Системата за финансово управление и контрол. Пълноценното ѝ функциониране допринесе за успешното преразпределяне и изразходване на ресурсите, а също за спазването на принципите за прозрачност и отчетност в дейността, чрез стриктно прилагане на законовите разпоредби, както и изпълнение на вътрешно-ведомствената нормативна и регламентираща база с цел тяхното администриране, разходване, отчитане и контрол. През годината не бяха констатирани нарушения и несъответствия в документите, предоставяни от доставчиците на продукти и услуги.

Управлението на процесите по организационното изграждане както и осъществяване на кадровата политика, администрирането и развитието на човешките ресурси, подбора на личния състав, социалната дейност, осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд и психологическата консултативна дейност в Службата се осъществяваше в съответствие с ПУДСВР, нормативните и регламентиращите документи.

През годината основните усилия бяха насочени към комплектуване на

структурите на СВР с достатъчно добре подготвен, качествен и квалифициран личен състав с цел поддържане и развитие на постигнатите и придобиване на нови отбранителни способности, а също за създаване на благоприятни условия за дължностно развитие на кадрите с цел по-ефективното им използване за изпълнение на функциите и поставените задачи на Службата. Продължи процесът по оптимизиране на процедурата за изучаване и подбор на кандидати и приемането им на работа в СВР, като основен фактор остана постигането на обективна преценка за нивото на тяхната квалификация и мотивацията им за кариерно израстване в структурите на Службата. В процеса на подбор се спазваха принципите на обективност и надеждност, като усилията бяха насочени към определяне и развитие на потенциала на кандидатите. При осъществяване на дейностите в това направление отново бяха констатирани трудности, произтичащи от обективни фактори от различно естество.

Запазва се нивото на некомплектуваност с личен състав на СВР поради планирането на финансовите средства за издръжка на служителите на базата на списъчния състав. Приоритетно се полагаха грижи за развитието и най-рационалното използване на човешкия потенциал.

Обучението, придобиването на нови знания и умения, усъвършенстването на специализираната подготовка, повишаването на квалификацията и преквалификацията на служителите от Службата се осъществяваше в съответствие с нормативната уредба за следдипломна квалификация на служителите в страната и чужбина.

Поддържането на бойната готовност в Службата се осъществяваше в съответствие с изискванията на Директивата за бойна готовност на въоръжените сили на Р България, заповедите на отговорните длъжностни лица, регламентиращите и планиращите документи.

Продължи осъществяването и устойчивото развитие на политиката по отношение на осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд (ЗБУТ) и намаляване и предотвратяване на рисковете за живота и здравето на служителите.

В края на годината в Службата бе сформиран екип от специалисти, с които ще се провеждат мероприятия по психологическото осигуряване на структурите, както и дейности по превенция на рисково поведение от страна на служителите.

Отдихът на личния състав и възстановяването на служителите от СВР, завърнали се от международни мисии, се организираха по график в почивните бази на МО.

С Постановление на Министерския съвет № 61 (20.04.2023 г.), обнародвано в Държавен вестник, бр. 37 от 25.04.2023 г. беше изменен ПУДСВР.

С докладна записка на директора на Службата до министъра на отбраната

относно предложение за изменение числеността на личния състав на СВР и промяна на Плана за развитие на въоръжените сили на Р България до 2026 г. беше предложено реорганизирането на Службата да се извършва в съответствие с Приложение № 22 на Плана и увеличаване щатната численост на СВР, с цел разкриване на нови длъжности и придобиване на нови, поддържане и развитие на утвърдените отбранителни способности.

В изпълнение на заповед № ОХ-053/18.09.2023 г. на министъра на отбраната относно определяне на условията, реда и организацията за годишното разместване и назначаване на военнослужещите от Служба „Военно разузнаване“ и подчиненото ѝ военно формирование през 2023 г. в Службата беше създадена необходимата организация за изпълнение на мероприятията и дейностите, свързани с годишното разместване на военнослужещите, считано от 01.12.2023 г. Годишното разместване се извърши съгласно утвърдените длъжностни разписания на СВР и по ред определен в чл. 88 от ПУДСВР.

В изпълнение на Заповед №ОХ-850/03.10.2023 г. на министъра на отбраната и Заповед №ЗНО-215/09.10.2023 г. на началника на отбраната относно провеждане на Стратегически преглед на отбранителната политика на Р България, като периодичен преглед на отбраната в направления „Отбранителна политика“ и „Отбранителни способности и структура на въоръжените сили“, Службата изготви два доклада – относно изпълняваните функции и предложения за управленски решения и по отношение на способностите, до ръководителите на съответните работни групи.

По целесъобразност през годината с мотивирани докладни записки на директора на СВР до министъра на отбраната и със заповеди на министъра бяха извършени изменения в длъжностните разписания на Службата.

Службата като част от системата за защита на класифицираната информация (КИ) в Р България извършва непрекъснат анализ на средата за сигурност в рамките на своята компетентност. За минимизиране на рисковете и заплахите за функционирането на системата за защита на КИ в СВР се прилагат конкретни мерки, които са обект на постоянен анализ и контрол. Мерките за защита на КИ в областта на персоналната сигурност гарантират достъп до КИ, при спазване на принципа „необходимост да се знае“, само на служители от Службата и на физически лица, притежаващи разрешения за достъп до КИ (РДКИ). Спазват се разпоредбите в областта на персоналната сигурност при провеждането на процедурите по проучване за надеждност. Чрез извършените проучвания на лицата са приложени мерките за защита на класифицираната информация в областта на персоналната сигурност.

Продължи първоначалното и текущо обучение в областта на защитата на КИ на служителите на Службата с цел придобиване на допълнителни познания. В изпълнение на чл. 61, ал. 2 от ППЗЗКИ беше организирано и проведено функционално обучение на завеждащи регистратури за КИ, както и функционално обучение за куриери от Службата в изпълнение на чл. 89 ППЗЗКИ и Задължителните указания за пренасяне на документи и/или материали, съдържащи КИ, чрез куриери - служители в организационни единици.

През годината бяха извършени 3 проверки по чл. 56 от ЗЗКИ, от които 2 са приключили.

През 2023 г. не са извършени процедури по отнемане на разрешения за достъп на служители до класифицирана информация и не са издавани откази за достъп до класифицирана информация.

Изградената система за защита на КИ в областта на индустриалната сигурност в Службата осигурява нейната защита при спазване на принципите „необходимост да се знае“ и „всеобхватност“. При провеждането на процедурите по проучване за надеждност на физически и/или юридически лица, които кандидатстват за изпълнение на договор или изпълняват договор със Службата се спазват разпоредбите на ЗЗКИ и ППЗЗКИ.

Техническите средства и системи за физическа сигурност се експлоатират и поддържат в изправност, като се усъвършенстват непрекъснато.

Експлоатацията, развитието и защитата на комуникационно-информационните системи (КИС) на СВР за създаване, обработване, ползване, съхраняване и обмен на КИ се осъществяваха в съответствие с Наредбата за сигурността на комуникационните и информационните системи и приетите от Държавната комисия по сигурността на информацията задължителни указания за реда за провеждане на процедури по акредитиране на КИС за работа с КИ на ЕС и/или НАТО.

През 2023 г. КИС на СВР осигуриха непрекъснати, надеждни и защитени комуникационни и информационни услуги за управление на структурите и органите на Службата на територията на страната и зад граница.

Продължи развитието и експлоатацията на системите на НАТО - VICES и SIGINT COINS и системата на Европейския съюз КИС - „EUZEUS“, които отговарят на изискванията за сигурност, определени в директивите на НАТО и ЕС и притежават валидни сертификати за сигурност.

Използването, съхраняването и пренасянето на криптографските средства, криптографските материали и друга документация, свързана с криптографската сигурност, се осъществяваше в съответствие с ЗЗКИ, ППЗЗКИ и НКСКИ.

През годината не бяха констатирани случаи на компрометиране на сигурността на използваните КИС и криптографски мрежи.

VII. Приоритети в дейността през 2024 г.

През 2024 г. основен приоритет остава мониторингът на средата на сигурност с цел ранно откриване и предупреждение за рисковете и заплахите за националната и колективната сигурност.

Усилията ще бъдат насочени към: своевременно осигуряване с качествен информационно-аналитичен продукт на държавното и военното ръководство на Р България при планиране и провеждане на националните политики в сферата на сигурността, отбраната и външните отношения; реализиране на инициативи и дейности по договорените двустранни планове и програми и изпълнение на ангажиментите на страната в НАТО и ЕС; сътрудничество и обмен на информация с разузнавателните структури на Алианса и Съюза и с ПС; планиране, управление и координиране на разузнавателния процес във ВС; поддържане и развитие на способности за осигуряване с разузнавателна информация на командирите и щабовете от БА и националните военни контингенти, участващи в съюзни операции и мисии; развитие на военнотехническото сътрудничество и модернизация на БА; задълбочаване на отношенията в областта на отбраната със страните от Югоизточна Европа и активно участие в процеса на срещи на министрите на отбраната от региона; акредитиране и изпълнение на специфичните изисквания и процедурите за сигурност на КИС; запознаване на компетентните органи на държавите на акредитация и на военнодипломатическия корпус с отбранителната политика на Р България и с дейността на нейните ВС по изпълнение на съюзническите и другите международни ангажименти; ефективно управление и използване на човешките ресурси, осъществяване на кадровата политика и комплектуването на Службата с личен състав; пълно и всестранно осигуряване на ежедневната дейност с услуги, материални и инфраструктурни ресурси; гарантиране на прозрачност и отчетност в работата; недопускане на условия за възникване на корупция и конфликт на интереси; осъществяване на административен и финансов контрол.

ДИРЕКТОР НА СЛУЖБА "ВОЕННО РАЗУЗНАВАНЕ"
БРИГАДЕН ГЕНЕРАЛ **ВЕНЕЛИН ВЕНЕВ**

02.03.2024 г.